



பூர்ணசந்திரோதயம்.



சென்னை ராஜுதாநியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மாநக்கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்
மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.



தொகுதி 2 {	1912 மூல ஜனவரி மு 15 மே	} பகுதி 9
	விரோதகிருதமூல தைமு 2 மே	

ப. நாராயண ஜெயர், B. A., B. L., F. T. S.	} பத்திராதிபர்.
அ. ரங்கவல்வாழி ஜெயர், B. A., B. L., F. T. S.	

வருஷ சந்தா மூ 2. தனிப்பிரதி அனு 4.

மதுரை:

விவேகபாங் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.



பொருளாடக்கம்.

பக்கம்.

ஸ்ரீமர்க்கமுறையும் ஸம்ஸாரியும்—ப. நர.	உகள
காயத்ரீ இராமாயணம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணியஜையர்	உ.ஏ.டி
சமதி என்னும் உத்தமிழின்சரித்திரம்—எஸ். சாமிநாததயர்	உகந
காலஞ்சென்ற கணந்தங்கிய	கந.
வி. கிருஷ்ணசாமி ஜூபர் அவர்கள்	பத்திராதிபர்
பீர்மாந் பி. எஸ். ராஜகோபாலையர் B. A. B. L.,	உ.கன்
F. T. S. அவர்களின் மரணம்.	உ.க
காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி ஜூயர் } பி. ஐ. ஐ. கிருஷ்ண	உ.க.ஏ.
அவர்களின் சரித்திரச்சுருக்கம்.	மாசாரியர்
சமாசாரம்—பத்திராதிபா	உ.க.ஏ.
பதஞ்சலிமகரிவி அருளிச்செய்த யோக்குத்திரம்.	உ.க.ஏ.

The Swadeshi Life Assurance Co., Ltd., BOMBAY.

ஹெட் ஆபீஸ் பம்பாய்.

மூலதநம் ரூபாய்—பத்து லெக்டர்.

Honourable லல்துபாய் ஸாமல்தாஸ் அவர்கள்—சேர்மென்.
மிஸ்டர் ஜியார்ஜ் கிங் துரை அவர்கள் } ஆக்ஸவரி

F. F. A. F. I. A. (London) } ஆக்ஸவரி

K. சுப்பிரமணிய அப்பரவர்கள் B. A. F. S. } மாணேஜர்.

A. A. (London) J. P. }

ஹானரரி பிரவிடென்வி மாஜிஸ்ட்ரேட் } மாணேஜர்.

F. M. U. F. B. U. பம்பாய் }

எம். கே. இராஜகோபாலசாரியார் அவர்கள் } சென்னைராஜ.

F. T. S., பப்ளிக் அகவுண்டெண்டு and ஆடிடர் } தாநியின்
of "K. R. Chari Brothers" } சிப் ஏஜன்டு.

West Tower Street, Madura. } Chief Agents.

எல். புருஷோத்தமாயுதிகாரு F. T. S. எடமணல், சீபாழி
தாலுகா ஏஜன்டு.

ஜில்லா, தாலுகா, டவுன் ஏஜன்டுகள் தேவை.

தாராளமான கமிஷன் கோடுக்கப்படும்.

வரலாற்று விளம்பரம் (Prospectus) முதலிபவைகளுக்கு
கே. ஆர். சாரி பிரதார்ஸ், மதுரை என்னும் ஸிலாசத்திற்கு எழுதித்
தெரிந்துகொள்ளவும்:

Please Compare our rates and conditions before insuring
your life with any other company.

Apply for Agencies and other particulars to

Messrs. K. R. CHARI BROTHERS,

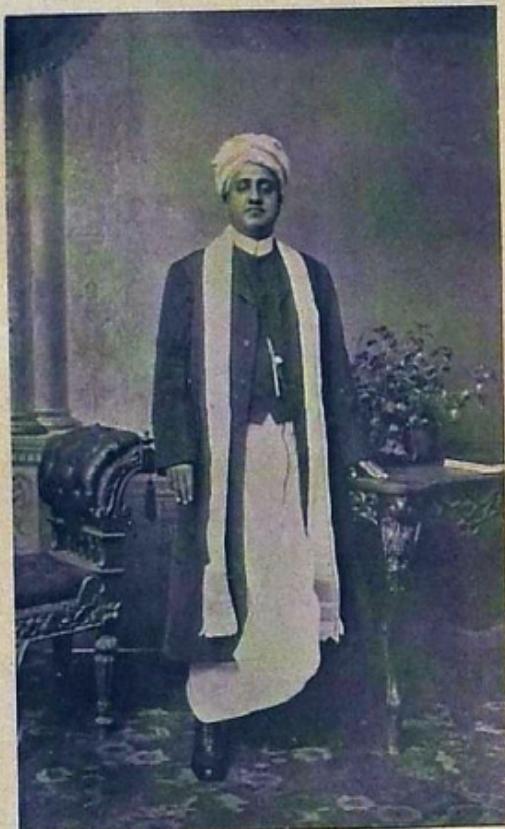
West Tower Street, Madura.

32)

32)

322

Supplement to the “Poorna Chandrodhayam”



காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யர், ஸி. எஸ். ஐ.



323

பூர்ணசந்திரோதயம்.



தொகுதி 2 {	1912 வெள்ளைவர்மீ 15 வ விரோதகிருதுவேஸ் தைமீ 2 எ	} பகுதி 9.
------------	---	------------

வெந்மார்க்க முறையும், வெம்ஸாரியும்.

(293-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதாவது சுந்மார்க்க முறையை அதுஷ்டிக்க வேண்டுமோவின் காடுகளுக்குச் சென்று, குகைகளிலும் மடங்களிலும் வசித்தால்தான் இப்பலும் என்ற அபிப்பிராயம் இத்தேசத்தில் தற்காலத்தில் நிகழா விடினும், வெளக்க முறைபையும் சமயமுறையையும் ஒன்றாகக் கலக்கக்கூடாது, இரண்டும் பிரத்தியேகமானவைகள் என்ற அபிப்பிராயம் இக்காலத்தில் அதிகமாக நடைபெறகின்றது. இது சரியான தன்று என நான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றேன். இத்தேசத்தில் புண்ணிய விஷயம் வேறு, உலக விஷயம் வேறு என்ற அபிப்பிராயம் நவீனமானது. ஞாயிற்றுக்கிழமை ஈசவரனுக்கு உரித்தான் நானென்றும் மற்றைய நாட்கள் அல்லவென்றும் இங்காட்டில் என்னுக்கிருக்கன். அதனால் ஈசவர கைக்கரியத்திற்குரித்தான் நான் ஞாயிற்றுக்கிழமை யெனக் கொண்டாடுகிறோர்கள் ஒரு கிழமைக்கு ஈசவரனின் உரிமையை ஏற்படுத்தியும், வாரத்தின் மற்ற டி கிழமைகளுக்கும் அவ்வரிமையை மறுத்தும், அதாவது, வாழ்நாளில் டி பாகங்களை ஞான முறைக்குப் புறம்பாக வைத்தும் ஒரு பாகத்தை மாத்திரம் தனியாகப்பிரித்துச் சுந்மார்க்கத்திற்குரித்தானுதென்று ஏற்படுத்தல் போல வாகும். அதனால்தான் சாதாரண ஜாங்கள் வசநத்தில், புண்ணிய

சுரித்திரமென்றும், பாபமான லௌகிக சுரித்திரமென்றும், சமய முறைக்கல்விப்பறிசியென்றும், லௌகிகப் படிப்பெண்றும் இவை போன்ற மொழிகள் வழக்குகின்றன. இம்மொழிகளால் ஜங்களுடைய மாம் மதிமயங்கி, ஆன்ம விஷயத்தைப்பற்றியும் உலக விஷயத்தைப்பற்றியும் தப்பான அபிப்பிராயம் கிடூத்தது. சுரியான அபிப்பிராயம் யாதெனில், ஆன்மாவென்றால் பிரானான். உலகமென்றால் உடல். உடலானது உயிரின் வெளித்தோற்றும். உயிரின்றிடையில் சவமாகும். உடலின்றி உயிர் வாழ்வும் இயலாது. அதாவது உயிர் செயலற்றிருக்கும். இதைப்பற்றி விள்தாரமாக உண்மையான அபிப்பிராயங்களை உங்கள் முன்னர் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். உலகம் என்றால் ஈசுவர ஸங்கல்பம். ஈசுவர இந்தைய மநத்தின் சங்கல்பாருபமாக உலகம் பரிணமித்துத் தோன்றுகிறது. பலனுள்ள எல்லாக் கிரியைகளும் ஈசுவரச் சங்கற்பத்தின் பல பரிணமங்களாம். உலகமென்ற சக்கரங்களை ஈசுவரன் சமூலச் செய்கிறார். மனிதர்களோ, அச்சக்கரங்களின் விளிம்புகளை ஸ்பரி சிக்கும் அவரது கரங்களாம். உலகில் நடத்தப் பெறும் எல்லாச் செயலும் அவரது கர்மமாம். மனிதனுக்கு உதவியுமிழுவுடையில் ஒவ்வொன்றும், உலகக்கிரியைகளைக் கோண்டுசெலுத்தும் ஒவ்வொன்றும் ஈசுவரனது கிரியையென்றறிதலே உண்மையான அறிவு. அப்படியில்லாமல் லௌகிகமானவைகளென்றும் பாபமானவைகளென்றும் பிறித்து மதித்தல் அறிவினமாம். நாணயசாலையில் தொழில் செய்யும் பெரிய வியாபாரியும், பெட்டியழியிலிருக்கும் சிறு வியாபாரியும், வைத்தியசாலையில் தொழில் செய்யும் வைத்தியனும், ஆகாயத்தின்கண்வாகசால்திரத்தைப்பயிலும் ஜோதிஷ்சால்திரியும், ஞாநத்தைப்படேசிக்கும் குருவைப்போலவே எல்லாரும்ஈசுவரரைகள் கர்யத்தில்சுடுபெற்றவராவர். இவ்விதமாக உலகத்தில் நடைபெறும் தொழிலை யறியவேண்டும். உலகத்தொழிலைக்கீழ்க்கண்டபடில்லைத்து மதித்தல் அறிவின்மையையாம். ஒரேபிரானன் எங்கும் உள்தென் அம், எல்லாவில்லைக்களும் அந்தநூற்றெரிபிரானனின் அதிச்சாநத்தை உடையனவென்றும்நாமறியவேண்டும். இன்றேல், கமதுமநோபாவத் தில்நாம்மோசம்போனவராவோம்; ஒவ்வொரு வஸ்துவினிடத்திலும் இப்பகுதிற் பிரானன்ஜுன்றேயென்றும், எல்லா வஸ்துகளுக் கூல்

வைந்மார்க்க முறையும், வைம்வளரியும் உக்கு

வொரை பிராணனின் பல ரூபங்களைன்றும் அறியும் திவ்ய ஞாக்க வைக் கிரலுமிக்காமல் கண் குருடர்களாக நம்மையாக்கிக்கொள்வோம்.

4. ஈசுவரன் எங்கும் பரந்துளன், ஸ்வாந்தர்யாமி. நீங்களும் ஒரே பிராணனின் அம்சங்கள். ஈசுவரனின் ஒரு சங்கற்பமே, உலக கங்கொப் படைப்பதும் காப்பதுமார். வெளிப்படாத ஈசுவரசுக்கு எவ்வளவோ அபாரமானதாக இருக்கின்றதுதான். கிடையில் பகவான் பீரி கிருஷ்ணன் “யான் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒரு அம்சத்து னால் சிருஷ்டித்துத் தாங்கி நிற்கின்றேன்” என்று உபதேசித்த பிரகாரம், ஈசுவரன், சிருஷ்டியினை அளவில்லை அதைக்கடங்கவன். ஆயிரும், வியக்தப்பட்டிருக்கிற பிரபஞ்சம் ஈசுவரத்தன்மையது. ஈசுவர அம்சம் அது என்பதில் யாதொரு சக்தேகமுமின்றே! அவர் எங்கும் இருக்கிறார், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் உள்ளார், அதனால் தூணிலும் உள்ளார், துரும்பிலும் உள்ளார். வணிகர் சாலையிலும், மலையிலும், நாட்டிலும், காட்டிலும், ஜக்குட்டத்திலும், குடையின் ஏகாந்தத்திலும், அவர் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றார். அவர் மஹிமமையப், பனிக்கட்டிகள் உறைந்திருக்கும் மலைகளில் பிரகாசத்திலும், மரங்களடர்ந்த கண் னுழையா வகத்தின்காம்பிரியத்திலும், மனிதன் வஞ்சார மில்லாத மலைப்பள்ளத்தாக்கின்கண் கேட்கும் மந்தமான சம்தத்திலும், மற்றவிடங்களை நோக்க, காம் அறிதல், லதுவானவிவகையே. கான் சொல்லுகிறது யாதெனில், அவ்விடங்களில் அவர் மகிழமையைத் தெளிவாய்விலோம், உணர்வோம். மற்றவிடங்களிலும் அவரையறிய வேது இருந்தாலும், அவர் வசநிக்கும் வார்த்தையைக் கேட்கின்றேயில்லை; செவிடாயிருக்கிறேய். அவர் பேசுகிறார். காம் கவனிக்கின்றேயில்லை; குற்றமும் குறையும் நம்மிடமுள்ளன. காமிருக்கும் காரத்தின் வாழ்விற்குரிய பரபரப்பும் ஆரவாரமும் கவலையும் மங்களங்களமும் இறைவன் பேசும் வாக்கைக் கேட்காமலிருக்கும்படி செய்திக்கின்றன. நம் மாம் உறுதிப்பாடுள்ளதாகவும் நம் காதுகள் நுண்ணிய சப்தத்தைக் கேட்கும் இயல்பினவாகவும் நாம் உலகு

* விண்ணிக்கிறத்து மன்னிநைத்து மிக்காப் விஶகதொளியாய்

• எண்ணிற்து எல்லை யிவாதானே! — மாணிக்கவாசகர்.

+ பிரத்திவாதருக்குத் தூணில் தேவன்றினுடே ஜோபசிஷ்டத்தில் தேவங்குக்குத் தூண்டில் தோன்றினார்.

ஆசைகளைத் துறந்து ஆன்மாவின் நோக்கமுள்ளவராகவுமிருப்போம் கில், காட்டின் ஏகாந்தத்திலும், மலையின் குகையிலும், நடுராத்திற யில் விண்மீல்பரப்பின் காட்சியிலும், இவைபோன்ற ரமணீயமான இடங்களில் சுசுவர் ஸாந்தித்தியத்தை உணர்வது எவ்வளவு இலகு வோ அவ்வளவு இலகுவாய் சாதாரண உலகக் கூச்சல்களிலும் ஆரவாரத்திலும் அவர் விழுகியை யுனரலாம். அதனால் நாம் தெரிந்து கொள்ளும் சித்தாந்தமாவது, நாம் கண்மூதிகளாகவும் மநக்கண் மருள் பேற்றவாகவுமிருக்கின்றமையால் தான் இறைவன் அங்கும் இருக்கிறார் இங்குமிருக்கிறார் என்பதை நாமறிக்கேன்.

5. ஆஞ்ம முறைபான சந்மார்க்க முறைபை அப்பியவிப்பதை அதுசரித்து ஏற்படும் நிபந்தனைகளாவன: உங்களைச் சுற்றி வஸ் துக்கள் உங்கள் மநத்தைக் கவரும்படியாக ஏன் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அவைகளை ஏன் சுவாதிநப்படுத்த விரும்புகின்றீர்கள் எப்போதாவது இத்தன்மையான வினாக்களை நீங்கள் செய்திருக்கின்றீர்களோ? உலகில் பலவாறுகச் சிதறுண்டிருக்கிற எண்ணிறந்த வஸ் துக்களின் அழகு உங்கள் ஆசைக்கு நேர்மையாக உங்களைப் பிரியப்படுத்துகின்றன. உங்கள் மநத்தைக் கவர்ந்து இழுக்கும் படியான தன்மை யில்லாவிடில் அவைகள் அவ்விடமிரா. அவைகள் உங்களுக்கு உண்மையில் தடையாக விருக்குமாயின் அவைகள் உங்கள் பாதையில் ஏன் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்? ஒரு தாயானவள் தன் குழந்தையை நடக்கப் பழக்கும் முறையில் பிரகாசமான விளையாட்டுச் சாமான்களை அதன் முன்னர் சுற்று தூரக்தில் ஆட்டிக்காட்டி குழந்தை எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்து அதைக் கொடுவதற்கு உற்சாகத்துடன் கிணம்புங்கால், சுற்று தூரம் அவ்விளையாட்டுச் சாமானினத் தள்ளி ஆட்டிக் காட்டுவது போல, அதே காரணத்தினால் உலகத்தில் மநத்தைக் கவர்ச்சி செய்யக்கூடிய பலவாறுன வல்துக்கள் அங்குமிங்கும் இறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குழந்தை தன் தாயால் காட்டப்பெற்ற அழகான வஸ்துஷவப் பிடிக்கக் காலுன்றி எழு முயலுவான்; விழுவான்; மறுபடியும் எழுவான்; நடக்க முயலுவான்; விளையாட்டுச் சாமானிக் கைப்பற்றக் கஷ்டப்படுவான்; பிடிப்பான்; அதை எடுப்பான், பிரிப்பான், ஏறிவான். அதை

விட்டு வேறொன்றைப் பற்றக் கிரும்ப முயலுவான். அழகான வஸ்துவைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடன் தாயார் குழந்தை முன்னர் அவ் விலோயாட்டுப் பொருளைக் காட்டினாலில்லை; குழந்தையிடமுள்ள சக்தி விருத்தியாகி மலரவேண்டுமென்ற கருத்துத் தான் அவளிடமுள்ளது. பகட்டான வஸ்துவைக் கைப்பற்றியயின் குழந்தை அதை வேறுத்துச் சிந்காபிங்கப் படுத்துகின்றது. அவ் யிதமே ஈசன் தாய்போல் நமக்கிருக்கி நம்மை நல்வழிப் படுத்தும் பொருட்டு நம் முன்னர் பகட்டான பதார்த்தங்களை அங்கு மிக்கும் அமைக்கின்றார். நம்மிடத்தில் அந்தர்க்தமாயுள்ள சக்திகள் வெளிப்பட்டு மலரும் வண்ணம் நம்மைக் குழந்தைகளாக மதித்து நம்மை நடக்குகிறார். ஜங்களை “பொலா:” எனவேதம்கூறுகின்றது நம்மிடத்தில் முயற்சியையுண்டுபண்ணவும், ஐக்கத்தைளழுப்பவும், (பாலர்கள்) பகட்டானபதார்த்தங்கள்மூலமாய் அந்தர்க்தமாயுள்ளசக்திகளைமலரச் செப்பின்றார். நம்மைச் சுற்றி காற்புறமும் சிதறிக்கெடுக்கின்ற பகட்டானங்களிலியங்கள் நாம்வெளியேறிப்பிரவிர்த்திக்கும்படியாக நம்மைத் தூண்டும் பொருட்டுக் கணக்கில்லாதபடி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கைப்பற்றக் கூட்டப்படுகிறோம். அவைகளைப் பிடிக்க முயலுகிறோம். கடை முறையில் அவைகளைப் பிடிக்கிறோம். சொற்ப காலத்தில் பலன் ருசியற்று உவர்ப்பாய்ப் போகின்றது; மகா உயிவுள்ளதன்று ஆவலுடன் பற்றிய பொருள் பதராய் முடிகிறது; அதன்மேல் வெறுப்பு உன்பாகிறது. இக்கண்மையாக நாம் விருத்தி யடைகிறோம். இதன் பயன் நம்மிட மேற் படுகிறது. நம்முள்ளத்தி விருந்த யாதேனும் ஓரோர் சக்தி வெளிவருகிறது; ஓரோர் குணம் அபிவிருத்தி யாகிறது; ஓரோர் செயல் மலருகின்றது; ஓரோர் தகைமை யமைகின்றது; ஓரோர் திறமை வெளியாகி மேன்மை பெறுகின்றது. குப்தமாயிருந்த ஒரு குணம் ஒரு கிரியா சக்தியாகப் பரிணாமிக்கின்றது. இவ்விதமாக ஏற்பட வேண்டுமென்பதுதான் இறைவன்று கருத்து. இக்கருத்து விறைவெறின் உடனே விஷயத்தின்மேலுள்ள பற்று அற்றுப் போகின்றது. அதன்மேல் அது தவிர்க்கப்படுகின்றது. இவ்விதம் ஒன்றி விருத்து மற்றொன்றைப் பற்றுகிறோம். விகாசமுறையில் கீழ்ப்படியில் விண்ணத்தில் ஏறுகின்றோம். ஜஞ்மீமுண்டு ஜங்மாங்

தரமுன்டு என்று நீங்கள் நம்பினால், ஈசுவரனுல்லமையப்பெற்றுள்ள பிரபஞ்ச சிருஷ்டியின் விவஸ்தையின் கேர்க்கையையும் அழகையும் மகிழ்வையையும் பூர்ணமா யறிவீர்கள். அவ்விதம் நம்பாவிட்டும் இருப்பும் இறப்பும் ஒரே ஜம்மத்தைப் பற்றியவைன்று நீங்கள் எண்ணினாலும், உங்கள் முயற்சியின் கதியில் நலம் உண்டென்றும், முயற்சியின் பலனிலதென்றும், முயற்சியினால் நீங்கள் பெறும் சக்தி உயர்வென்றும், அறிவீர்கள். “ஓரு சரீரத்தி விருந்துகொண்டு பட்டதுக்கம் நாம் மற்றிருக்குசீரத்தையடையுங்கால் ஓரு சக்தியாக அமைவருகிறதென் தறிவோம்.” இவ்விதம் கார்ப்பெண்டர் (Carpenter) என்ற ஞானியார் வசிகிக்கிறார். ஒரே ஜம்மத்திலும் கூட தொட்டிலில் ஊஞ்சலாடும் காலம் முதற்கொண்டு மண்ணில் புதைவு சூரம் காலம்வரை மேற்கண்ட விதி நடைபெறுவதை நீங்கள் அறியலாம். உங்கள் வளர்ச்சி வெளிப்படையாய்ப்பெறும்பலத்தாலில்லாமல் நீவீர் செய்யும் முயற்சியின் தீர்த்தாலும் அதனாலுண்டாகும் மாங்க சக்தி மலர்ச்சியாலும் உண்டாகிறதென்றாக்க.

6. உலக விஷயங்களை நெடுநாள் அதுபவித்ததினால் ஞானியானவன் ஏற்படுகிறான். இதுகாறும் அவன் மகத்தைக் கவர்ந்த வைகளான உலகவிஷயங்கள் இப்போது அவன் மந்த்தைக் கவரா. அதனால் அவைகளைப் பற்றும் முயற்சி அவனிட மில்லாது போகி விற்குது. அப்படியாகும் பகுதித்தில் அபிஷிருத்தி பெறுமல் இருங்க நிலையிலேபே தங்கி கீங்குக்கி யடைவான். உண்மையில் அப்படியன்று. உலக விஷயங்கள் முன்னரை விட இப்போது குறைவாக மந்த்தைக் கவருகிறதினால் உலகத்தில் நடைபெறுகிறதற்கு அவன் புதிப் நோக்கத்தை நாடவேண்டும்; அதற்கு இதுவே உற்றசமயம். இப்போது தான் ஆண்ம மார்க்கமாகிய சந்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கும்படியானமுறை யேற்படுகின்றது. முன்னர் விஷயதுகள்ச்சி, சயலாபங்களைக் கருதி ஓரு காரியம் செய்தான். இப்போது அக்காரியம் செய்தல் கட்டமை பென மதித்து அதைச் செய்வான். லெளகை மாக்கத்தை யத்தீட்க்கிற ஒருவளையும் சுமார்க்க முறைபற்றி ஒழுகுகிற ஒருவளையும் பற்றி ஆராய்வோம். ஒருவளை மற்றவனுக்காற்றுக்கு என்ன வேண்டுவதென்று விசாரிப்போம். ஒருவன்

உலகத்தில் அழுந்தனவன், பணப் பெருக்கை நோக்கி மிகவும் ஜூசை கொண்டவன், பணக்காரனுக்கேவன்டி முயறுகின்றவன். அவனைப் பற்றி போசிப்போம். அவன் செயலும் நோக்கமும் எல்லாம் ஒன்றே. பணம் சேர்ப்பதைப்பற்றியதாக நிகழும். அவ்விதம் பணம் பெறுதலுக்குத் தன் சரீர சுவாதிந் மூளைவனுமிருத்தல்வேண்டும். அப்படியின்றி சரீரம் அவனைச்சுவாதிநப் படுத்திக்கொண்டால் கால வியயம் ஏற்படும். தான் சிரமப்பட்டு ஸம்பாதித்த பணம் விணுக்க செலவாகும். சரீரத்தின் திருப்திக்காகக் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த பணத்தைச் சுகத்தை நாடிச் செலவழிப்பான். பணம் ஸம்பாதித்தும் முறையில் சோர்வடைவான். அதனால் பணக்காரனுக் கூகுவேண்டுமென்று விரும்புவோன் சரீரத்தைச் சுவாதிநப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவனுவன். கஷ்டங்களையெல்லாம் சகிக்கும்படியாகச் சரீரத்தைப் பழக்குவான். மிகவும் செட்டாய்க் காலங்கழிக்கப் பழகுவான். அவ்விதம் நடைபெறுதற்கு, கஷ்டத்தைச் சகிக்க முயறுவான். ஒரு லாபத்தைப் பெறவேண்டி இரா முழுவதும் யாத்திரை செய்ய நேரிட்டால் தூங்க்கேவன்டுமென்று நினையான்.* ஒருவனிடம் சென்று அவனைச் சிடைகம் செய்து அவன் செல்வாக்கு மூலமாய்ப் பணம் பெறலாமென் றிருக்கும் பக்கத்தில், இராப்பகல் நினையாது நடு இராத்திரியிலேயே அவனிடம் போகவேண்டுமானாலும், இளைப்பாற மூலம் மென்றனன்னைத்தை முற்றுமதனிற்குத், அவனிடம்போவான்.

பொன் ஆங்கொண்டவன் தன் சரீரத்தைச் சுவாதிநப்படுத்திக்கொள்ளுவான். அதன் சுகதுக்கங்களைப்போறைன், கருகான். அதன் நோக்கப்படி ஒன்றும் செய்யான். தன் நோக்கப்படி அதை நடக்குமபடி ஆளுவான். இவ்விதமே அவன் முதனில் பெறும்பயனெண்ணவெனில், ஸ்தூல சரீரங்கமும் பின்னர் மா ஒதுக்கியமும் பெறுவான். மநம் சிதறுமல் ஒருமுகப்பட்டு வேலை செய்யா விடில் வர்த்தகசாலையில் இவன் எதிரிகள் இவனை மேற்கொள்ளுவார்கள். ஒரு விஷயக்கைத்தப்பற்றி மநம் அங்குமிக்கு மலையுமாகில் திடமான முயற்சியும் தொடர்பான செய்கையும் உண்டாகாமல் காரியச்சோர்வு ஏற்படும். அதனால் குறிப்பிட்டல்லிபத்தைப்

* பொய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்ணஞ்சார் எவ்வெலர் தீமையு மேந்தொன்னார்—செவ்வி

அருமையும் பாரா ரவுமதிப்புங் கொள்ளார்

° குமுடை கண்ணுயிர் ஞார்.

பெறுதலுக்கு மகச் சக்திகளை ஒருமுகப்படுத்தி ஜூகாக்ரியம் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். குறித்த காரியம் நிறைவேதும்வரை அதிலேயே மந்த்தை இடையருமல் நிறுத்துவான். அதனால் அவன் மகம் மேன்மேலும் ஸ்திரப்படுகிறது. மேன்மேலும் கூர்மையாகிறது, மேன்மேலும் அவன் சுவர்திகமாகின்றது. ஸ்தூல சரீரத்தை ஜபித்தான், மந்த்தைச் சுவாதிநப்படுத்திக்கொண்டான். இன்னும் இவன் பெற்றபேறு என்னவென்றாய்வோம். தீடமான புத்தி, நிச்சயமான தீர்மானக்கொள்கை, நினைத்த விஷயத்தைக் கொண்டுசெலுத்தும் உறுதிப்பாடு. இவ்விதம் ஒரு விஷயத்தையடைய முயற்சியில் அவன் பெறும் பயன் இவைகளாம். இத்தகைய மனிதன் சரீர சுவாதிநம்பெற்று, மகச்சுவாதிநம் பெற்று திடமான ஊக்கமும் அடைந்து தான் லக்ஷித்த போற் குயியலை யடைகிறுன். பின்னும் என்ன? இப்பொற்குவிபலால், தான்சினைத்த படித்துக்கூட்டம் பெறவில்லையென்ற அவன்றிவான். தனக்குள்ள சரீரம் ஒன்றே யென்றும், அதற்கு வேண்டிய வஸ்திரம் ஒன்றே யென்றும், தனக்குள்ள வாய் ஒன்றே யென்றும், அதற்கு வேண்டிய உணவும் சொற்பமே யென்றும், தான் சேர்த்திருக்கிற பணம் ஏராளமாகிருப்பினும் தனக்கு வேண்டியவைகளால்லாம் அற்பமென்றும், தன் விருப்பங்களை விருத்திபண்ண இயலாதென்றும், இவைகளால் தான் சந்தோஷமடையும் சக்தி மிகவும் சொற்பமாயும் வரம்புக் குட்பட்டதாயும் மிருக்கிற தென்று மறிவான். முன் பிரீதி யாக்கிருந்த பொற்குவிபல் இப்போது பாரமான மீண் சுமையாகிறது. பொற்குவியலைக் கைப்பற்றிய நிமிஷமுண்டான சந்தோஷம் வரவரக்குறைந்து இப்போது உவர்க்கிறது. அதன் பெருக்கத்தின் டரிமையால் முன் சந்தோஷித்தான். இப்போது தெயிட்டச் செய்யப்பெற்றவனும் அதில் பிரியம் கொள்ளுகிறீர்களே. இத்தன்மையான அதீகர் யாதொன்றும் செய்யாதவர்களாய், மேன்மேலும் பணக்குவியலைமாத்திரம் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு, போன்னைக் குவித்தலென்ற வழக்கத்தை மாத்திரம் கொள்ளுகிறார்கள். முன் பிரியத்தை யுண்டுபண்ணினதே இப்போது மந்த்தைத் தன் பூப்படுத்தும் ஒரு பெரிய சுமையாக முடிகிறது. முன் ஆவலோடு அதைச் சேகரித்தான்; இப்போது அது இவனை மேற்போகாபல் தள்ளி அழுத்துகிறது.

(இன்னும் வரும்)

காயத்ரி இராமாயணம்,

—॥४॥—

இராமாயண மென்னும் கிரந்தத்தை உபர்க்க இக்காலைமன் அம், எல்லா தர்மங்களையும் விவரித்துக் கதாநாயகர்மூலமாய் அதஷ் டித்துக் கட்டும் ஆதிகாவ்யமென்றும் நமது ஸட்டில் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் தொன்று தொட்டு பக்தி சிரத்தை ஆராதனைகளுடன் கொண்டாடுவதை நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். இது தமிழும் இராமாயணத்தைபே ஒரு மகா மந்திரமாக மேலோர்கள் கைக்கொண்டு,

கவுசூழி ராமாயண இவரைந்துவூடு, வாழீகிலைவாநுசீவிஃ,
சுந்தரவூதி நாநாவுந்தி, ஶீராசிவங்குபராசிராதாதெவத்தா॥

என “இராமாயண மென்னும் மகா மந்திரத்திற்கு வாஸ்மீகி பகவான் ரிவி என்றும், அதஷ்டுபு முதலிப்பை சுந்தர்களென்றும், ஶீராமசந்திரனே தேவனத என்றும்” ஜபித்துவருவதைக் காண வாம். அந்த மந்திரத்தை அறிந்து, மானிடர்களின் நன்மையைக் கருதி, வாஸ்மீகி பகவான் உலகத்துக்கு இராமாயணத்தை அளித்தி ருக்கின்றார்.

வெந்தவெந்தப்பொவாங்விஜாதெ ஆஸாஷாதூஜெ !

வெந்தப்பாவெந்தவாநாவீச லாக்ஷாதூராயணாதாநா॥

என்றபடி, “வேதத்தினால் அறியப்படக் கூடிய பரம புருஷ அனவன் தசரத குமாரனுகப் பிறக்கவுடன் அந்த வேதமே பூநிவால் மீகியின் மூலமாக இராமாயண வடிவிகாண்டு பிறக்க” தென்று சொல்லப்படும். இப்பிரமாணத்தினால் இராமாயணத்தை வேதமே நூறு அடைகள் கருதுகின்றார்கள்.

யதெந்தாதெனவூரா : பூதாது : வெந்தெந வ புதிலிதீ
தவுபுகுகிலீநவு ய : வாஹிவெநஸூரா

என, “வேதத்திற்கு ஆகியிலும், வேதத்திற்கு முடிவிலும், எந்த ஸ்வரமானது நிற்கின்றதோ, எது பிரகிருதியில் யம்மாகின்றதோ, அதற்கு மேலுள்ளவன். (கடவுள் என்று பொருள்படுகிற

படி) மகேசவரன்” என்று புகலும் வேதவசநத்தில் ‘ஓம்’ காரத்தை வேதத்திற்கு முதலாகச் சொல்லி யிருப்பதால் அந்த ஓம் காரத்தைக்கொண்டே வால்மீகி பகவான் இராமாயணமென்னும் வேதத்தை இயற்றக் கருதி அதின் ஏழு வியாகிருதிகளைக் கொண்டு ஏழு காண்டங்களையும் முதலில் கற்பித்தார் எனவும், அந்த ஏழு காண்டங்களில், ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் ஒவ்வொரு வியாகிருதியின் தேவதையுடைய பெருமை விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தெனவும், பிறகு அந்த ஓம் காரத்தின் விரிந்த வடிவான ஸாவித்திரீ என்னும் காயத்திரீ மந்திரத்தைக் கொண்டு இராமாயண கிரந்த முழுமையையும் இயற்றினார் எனவும், மேலோர்களின் கருத்து. அஃது எப்படியெனில், காயத்திரீ மந்திரத்தில் 24 எழுத்துக்கள் அடங்கி உள்ளனவாகையால் அந்த 24 எழுத்துக்களில் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஆயிரம் சூலோகங்களாக இயற்றி மொத்தம் கிரந்தத்தை 24,000 சூலோகங்களால் வால்மீகி பகவான் அஹமத்திருக்கின்றனர். இராமாயணத்தை மானிடர்கள் ஓம் காரமாகவும் காபத்திரீ மந்திரமாகவும், கருதலாம். அதை ஓம் காரமாகக் கருதினால் ஓம் காரத்திற்குப் பிரஸ்மா ரிவியாகவும், பரமாத்மாவே தேவதையாகவுமிருப்பதால் அக்கருத்தை விளக்கி ராசீராஹஸூபாவிஷத்தில்,

ராவிவாவ வாங்பூஷை ராவிவாவ வாங்தவபி

ராவிவாவ வாங்தகுபா ஸ்ரீராதோபூஷதாரகால்

என்று சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் ராமனே பரமாத்மாவாகையால் ஓம் காரத்திற்கு ரிவியாகிய பிரஸ்மாவே இராமாயணத்திற்குக் காரணமாக பால காண்டத்தில் முதலில் வந்திருக்கின்றார். இராமாயணத்தை காயத்திரீ மந்திரமாகக் கருதில், அந்த காயத்திரீக்கு விசுவாமித்திரர் ரிவியாகவும், ஸவிதா ஆகிய சூரியன் தேவதையாகவும் இருப்பதால் இராமன் பிறந்தவுடன் விசுவாமித்திரர் வருவதையும், நிர்க்குணமான பரமாத்மாவே உபாஸீனயின் நிமித்தமாக ஆதித்தபி மண்டல வர்த்தியாக பாவிக்கப்படுகிறபடி, ஆதித்யகுலத்தில் இராமன் அவதரித்தார் எனக் கூறப்படுவதையும் காண்த. அவதாரம் என்றால் இறங்குதல் என்று பொருள். நிர்க்குணமான பிரஸ்மாத்தை ஸ்ரீராமாக உபாவிக்கும்பொழுது நாம் அப்பெருளைச்

குரியனுக உபாவிக்கின்றோம். அப்பொழுது நம்முடைய உபாஸ்னீக்குப் பலன் அளிப்பதற்காக எல்லாப் பொருட்களுக்கும் மேலான பறமாத்மா குரியனுகிய ஒரு பொருளின் கண் இறக்கி நம்முடைய உபாஸ்னீயைக் கிரஹித்துக் கொள்கின்றார். நாம் உபாவிக்கும் பொருள் பெளதிக்யான குரியன்ல்ல. அந்த குரியனுக்குப் பிரகாசிக்கும் சக்தியைக் கொடுத்துக் கொண்டு அந்த குரியனுக்கு ஆத்மாவாக விளங்கும் பரப்பிரஹமத்தைபே உபாவிக்கவேண்டுமென்று

‘கங்கலூரை-ஈவதெஷாக’

என்னும் குத்திரத்தைக்கொண்டு பீர்மான் சங்கராசாரியர் முதலானவர்கள் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே இராமாயண பாராயணமானது ஸகுண பிரஹம உபாஸ்னை ஆகுமென்று எல்லாராலும் கருதப்பட்டுள்ளது. காயத்ரீயாகிய

தத்துவிதாவ-கொண்டு (ஸ்ரீய) ஹமை-ஈவவஸூய்ரிவி
பியொபொத: பூவொஷபாக॥

என்னும் மந்திரத்தின் பொருளானது மதபேதங்களுக்குத் தக்கவாறு பலவிதமாகக்கூறப்பட்டதாயினும் ஸாமாந்யமாக வாக்யம் ரத்தம் அடியில் வருமாறு.

குறிப்பு:—யி=எவன். நீ=நம்முடைய. யிபீ=புத்திகளை
பு=நன்றாக. வெஷாபாக=நடத்துவானே. தகை=அந்த
வஸ்விதாஃ=பிரகாசவடிவாகிய. தெவவஸூ=தேவனுடைய-
வரொண்டு=மேன்மையுள்ள. ஹம-ஃ=தேஜவஸ. யிவி=
தியாசிப்போமாக.

அந்த காயத்ரீ மந்திரத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்படும் “தேவன்” ஸகுண பிரஹமமாகவும், அவனுடைய பராசக்தியாகிய மாயையே: வரொண்டு ஹம-ஃவீ ஆகவும் கூறப்பட்டிருப்பதால் அந்த தேவனே இராமனென்றும் அவனுடைய வரொண்டுஹம-ஃவீ ஆகிய மாபாசக்தியே ஸ்ரீதாதேவியாகவும் மேலோர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். அவ்விதமாக கை அத்யாத: இராமாயணம் முதலாவது ஸர்க்கத்தில் ஸ்ரீதாதேவி, ஹங்கானுக்கு அடியில் குண்டயத் தபதே கீழ்த்து இருக்கின்றார். அதாவது

ராஜீவிலிபாஸ்வாஸ் வைத்தாநங்கிடியா
வஸவெட்சாவாயிலித்தீது வத்தாரித்துகிறொவாவா
கீங்விலிசிட்டுவூக்குதின் வந்தவிதூஞ்காரினீங்
தவூவந்யிரதெண் வூஜாதீங்காதங்கிட்டா ॥

“இராமனே ஸ்சிதாநந்தமும், இரண்டற்ற ஒருபொருளும்,
ஒரு உபாதியுமற்ற இருப்பென்னும் தன்மையுடையதும், இந்திரிய
ங்களால் அறியப்படாததுமான பரப்பிரஹமமென்றுதெரிந்துகொள்.
என்னேன் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், என்னும் முத்தொழிலையும்
அவனுடைய சங்கிதியைபக்குகொண்டு செய்கின்ற மூலப்ரகிருதி யென்
றுதெரிந்துகொள்” என்பதாம்.

காயத்ரீயில் தேவனையும் அவனுடைய மாயா சக்தியையும்
ஒன்றாகவே பாவிக்கவேண்டுமென்பதையும், அவ்விதமாகவே யோகி
கள் பாவிக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கும் வண்ணம் காயத்ரீ மந்திர ரிவியாகிய விசவாமித்திரர் இராமனையும்
வீதாதேவியையும் விவாக்குமலாக ஒன்றாகச்சேர்த்துவைத்தார் என
ஸங்கேதமாகக் கைதயானது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. காயத்ரீ மந்தி
ரத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படும் தேவனுடைய மாயா சக்தியானது
நமக்குள் அந்தர்யாமியா பிருந்து நம்முடைய புத்திகளை ஏவி
நடத்தும்வண்ணம் இராமாயணக் கைதயில் விவரிக்கப்படும் தர்மங்கள்
கள் நம்முடைய புத்திகளைக் கல்மஷ மற்றனவாக வாக்கி அவைகள்
நியாயமான வழியில் பிரகிர்த்திக்கும்படி செய்கின்றன. அந்த
இராமாயணத்துள் அடியில் கூறப்பட்டிருக்கும் 24 சுலோகங்களு
க்கும் தாயத்ரீ இராமாயண மென்று பெயர். அந்த சுலோகங்கள்
ஒவ்வொன்றும் கதா வந்தர்ப்பத்தில் அந்தந்த இடத்திற்குத் தக்க
வாறு பொருள் உள்ளதாக அமைந்திருப்பினும் அந்த 24 சுலோகங்
களையும் துயர்ச்சியாக ஆழாப்பது பார்க்கும் பட்சத்தில் காயத்ரீ
மந்திரத்திற்கு அதிகாரியான ஒருவன் அந்த அதிகாரம் பெற்றது
முதல் ஐந்மூடிவுவரை அறாஸிக்க வேண்டிய முக்கிய தர்மங்களை
விவரித்து அவனுடைய புத்தியை (பூவொட்டியாக) சரியாப்
ாவி நடத்துகின்றன. காயத்ரீ இராமாயணமாகிய அந்த 24

சுலோகங்களையும் மேலே கண்டபடி பொருள்படும் அர்த்தத்தையும் அடியில் வருமாறு காண்க.

ஒருவன் உபயகத்திற்குப் பிறகு குருகுல வாஸம் செய்து எல்லா வித்தைகளையும் கற்றுக்கொண்டு பிறகு ஆசாரியன் முன் பாக வந்து

(1) த = தவஸீயரூபயதிர த = தவஸீவாழிசாவாள
 நாராதினவரிவவூஹ வாழீதிசீநிவாங்வால
 (பாலகாண்டம் முதல் ஸர்க்கம் முதல் சுலோகம்.)

(1) தவம், தன்னுடைய வேதத்தின் அத்தியயம் இவைகளில் இருப்பவரும், வேதத்தை அறிந்தோருக்குள் மேலானவரும், சமத்யாதிகளில் தேர்ந்தவருமான குருவை நோக்கித் தன்னை மூடிக்கொண்டிருந்த பிறவிக் குற்றத்திலிருந்து வெளியேறிவனவும், தவம் நிறைக்கவனுமான சிஷ்யங்களுடன் நான் இனி ஈடுபாடுக்க வேண்டிய முறை என்னவென்று கேட்டான்.

குறிப்பு;—இந்த சுலோகத்தில் நாராதி = நாரம் = ஞாநம், அதைகொடுப்பவன் நாரதன் அதாவது குரு என்று பொருள்.

வாழீசிஃ = புற்றிலிருந்து உண்டானவன், அதாவது புற்றிலிருந்து வெளியேறி வருவதுபோலப் பிறவிக் குற்றத்திலிருந்து வெளியேறியவன் என்று பொருள்.

வரிவவூஹ = நன்றாகவும் விவரமாகவும் கேட்டானென்று பொருள். பரி என்னும் உபஸர்க்கத்திற்கு அப்பொருள் அமையும்.

(2) வஸ = வஸம் தூராஷவாநுவைவாநுயஜிதுவாநுரவாநாதநீ
 ஜிவிசிஃ பாதி தஹஸீக் பயெங்கீராவிஜயிவாரா॥
 (பாலகாண்டம் 30வது ஸர்க்கம் 22-வது சுலோகம்.)

(2) அந்த குருவானவர், பரித்யாகத்திற்கு (யக்ஞத்திற்கு) மீரோதிகளான காமக் குரோதாதிகளை ஜயித்தவராகவும், சுலபத்தில் வங்கீதாக்கத்தை அடையக்கூடியவராகவும் ரிவிகளால் நன்கு பூஜிக்

க்கப்பட்டவராகவும், விஜயத்தை அடைந்த இந்திரனைப்போல வேண்டுதல் வேண்டாமை யென்பவையில்லாத பாக்கியவனுகவும் இருந்தார்.

குறிப்பு:—ஈவாநநி நி = (ஈவாநி = சீக்கிரமாக, சலபமாக நநி நி = ஸக்தோஷப்படுகின்ற) சலபத்தில் சந்தோஷத்தை அடையக்கூடியவரும்.

(3) வி = விஶாலிதூஹயஸி-ஸ்தாஸு-தூஜநகஹால்விதா வதாராயியநாஃ வஸி உதிராவவ இப்புவீக !

(பாலங்கள்டம் 67வது ஸர்க்கம், 12-வது கலோகம்.)

(3) எல்லாப் ரிராணிகளிடத்திலும் அன்புள்ளவரும் தர்ம ஸ்வருபியுமான அந்த குரு அந்தசிஷ்யதுகடைய பெற்றீருக்கள் சொல் வதையும் கேட்டு ஏ! குழந்தாப்! ரம்யமானவனே! வில்லைப் பாரே ன்று சலபமான மார்க்கத்தைச் சொன்னார். அதாவது, வில்லானது வளைந்து சத்ருவை ஜயிப்பதுபோல, நீயும் கிருஹஸ்தனுகி மாதா, பிதா, குரு, அதிதி, பிதர்க்கள், தேவதைகள் முதலேருக்கு வணக்கி தர்மக்களைப் புரிந்து, உன் ஆத்மாவுக்கு விரோதிகளான பாபங்களை ஜயிக்கவேண்டும் என்றார் என்பது கருத்து.

குறிப்பு:—விஶாலிதூ = எல்லாரிடத்திலும் அன்புள்ளவர். ராஹி = ரம்யமானவன்.

ராவயவங் = சலபமான (ஈவாந = சலபமான) தன்மையுடையதை, அதாவது, கிருஹஸ்தாசிரமம் என்பது பொருள்.

(4) தாஃ-தாஃாவாஸு-தாவங்ஶாஷு-விஶாஸவிஶாங்பெ-தீ ஶயந்தியங்நரௌந்திரவஸு-தாவாஷாஷு-வஸு-தீ
(அயோத்தியா காண்டம் XV 20.)

(4) அந்த கிஷ்டபன் விவாகம் செய்துகொண்டு தன்குலத்தைப் (பிதுர்க்களை) ஸக்தோஷப்படுத்தினான். வகத்தை விட்டு அரசனு கடைய ஆளுகைக் குட்பட்ட நகரம் அல்லது கிராமத்தில் பிரசீவ சித்து அங்கே வசித்திருந்தான்.

(5) வ=வநவாவஸ் ஹி வங்வாருபவாவஸாங்வாஹராணாதி வ।

ஹத-ஸாரசித-ந-ஹஹு-மெத-தூவீ-தா-வெயஸ்ஸ-ா-வரா-உ-தெளா॥

(அயோத்தியாகாண்டம் XL 15.)

(5) அந்த சிஷ்பனேடு செல்லுகின்ற மகிளிக்கு அவனு டைய மாமனூர் சுகமான விட்டையும், வஸ்திர க்களையும், ஆபரணங்களையும் அவளை வெகுமானித்துக் கொடுத்தார்.

குறிப்பு:—வநவாவஸ் = (வந = ஸ-கமான, வாவஸ் = விட்டை) ஸ-கமான விட்டையும், வங்வாருபவாவஸாங்வாஹராணாதி துதித்து, வெகுமானித்து, வீதா-வெய-வீதா = கட்டப்பட்டவளைன்பது பொருள். வீதா-கட்டுண்ட, அதாவது விவாகம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட.

(6) ரூ(ரஃ)=ராஜாவஸ-தூ-வ ய-ரி-ஈ-வ ராஜாகா-மவதா-ங்கா-அ-வ
ராஜாரீதாவிதா செவெல ராஜாஹி-தக்கவரா-ந-ஞா-வ॥

(அயோத்தியாகாண்டம் LXVII 34.)

(6) அந்த கிருஹஸ்தத்துக்கு ஈத்யம், தர்மம், நல்லகுலத்தில் பிறந்தவர்களுடைய குலம் இவைகளே ராஜா, அதாவது அவன் வனங்கும் பொருள்கள், மாதாவும், பிதாவும், ஜகங்களுக்கு உபகாரம் செப்பிறவதும் அந்த சிஷ்யத்துக்கு ராஜா, அதாவது அவன் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிக்கு நடக்கிறுன்.

(7) ணி (நி) =

நீரீக்கி வ-ரி-உ-ர-அ-த-ஈ-உ-த-ா-த-உ-ஶ-ா-தொ-ம-ா-ா-வ
உ-ட-ஜோ-ா-ஸ-இ-ங-கு-வ-ல்-ந-ங- ஜ-ட-ா-வ-ல-த-ம-ய-ர-ா-ன-வ-ல- -

(அயோத்தியாகாண்டம் Xc, IX 25.)

(7) அந்த சிஷ்பனைவன் அவனுடைய கடமைகளைச்செய்யும்போது சௌகர்யமான காலத்தை வருவித்துக்கொண்டு ஆச்சரமத்தில் ரம்யமாக ஜடையுடனும் மரவுரியுடனும் விளங்குகிற குருவைப் போய்ப் (பார்த்தான்) பார்க்கின்றன்.

ஈகல் 338. பூரணசந்திரோதயம்.

குறிப்பு:— ஹா தி = ஹாஸ் = பாரம், கடமை. ஹா தி = (ஹுக்தாம் வேற்றுமை) கிருஹஸ்தாச்சரம் பாரத்திலிருந்து கொஞ்சம் திவிர்த் திசெய்துகொண்டு என்பது பொருள்.

ராசீ = தன் ஆத்மாவிலே ரமித்துக்கொண்டு ஆங்கிப்பவன்.

(8) யா = யாதீவாசி = கூதாதூதி சமஸ்தாநமிலை கூதெழுவாகிதெவாசி ரொஷபஸீஹாயஸி॥

(ஆரண்யகாண்டம் XI 44.)

(8) கிருஹஸ்தாசிரம தஸ்மங்களை யெல்லாம் செய்து கிருத கிருத்தியனுகிய சித்தபளைப்பார்த்து குரு சொல்வது.

“உயர்ந்த பொருளுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததாகிய பரப் பிரஹ்மத் தைப் பார்க்க (திபாநத்தினால் அதுபவிக்க) உன் மகமானது தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் இப்பொழுதே அதற்காகப் போவதற்குப் பிரியப்படு.”

குறிப்பு:— சமஸ்தாநம் = சமஸ்தி + சமதாநமீலைமீலிருக்கிற, அதாவது உயர்ந்த நிலையிலிருக்கும் பொருள்களுக்கெல்லாம் முடிவாகிய,

இந்தி = பரமாத்மாவை, கஸ்லூகபட்டர் மநுஸ்மிருதி எட்டாவது அத்திபாயம் 91-வது சுலோகத்தின் விபாக்கியாநத்தில் முநின்னும் சொல்லுக்கு பரமாத்மாவன்று அர்த்தம் கூறியிருப்பதைக் காண்க.

(9) ஈ = ஹா தவஸ்யாய-வீதுவஸ்யாஸ்து-அணாஓசிவபு-ஹா ஸ்யீஹா-உபசீதிவாதுதம் விவஸயங்ஜீநயிவாது॥

(ஆரண்யகாண்டம் XLIII 17.)

(9) சிரேஷ்டனானவனே! ஸாங்கியமாகிய (விசாரித்துத் தேடி)த் தெரிக்குதுகொள்ளவேண்டிய மார்க்கமாகிய) இந்த ஞாநமார்க்கம் எனக்குத் துதளிவாயிருக்கிறது. கர்மத்திற்குட்பட்ட உன்னுடைய புத்திரனுக்கும் உன்னுடைய மீளாவியைப் பெற்றவர்களுக்கும் (அயுக்தமென்று) ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும்.

(இன்னும் வரும்)

P. S. S.,

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்.
(262-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இருக்கணவளையடைந்து வேண்டியபடி சகல போக்போக்கியுள்ள யும் அனுப்பியாமல் ஜன்மத்தையியர்த்தமாக்கிக்கொள்ளாதே, புன் ணியமென்றும், பாவமென்றும், சுவர்க்கமென்றும், நரகமென்றும், நன்மையென்றும், திமையென்றும், வீணர்கள் வித்தியாசப்படுத் திச் சொற்ப வாழ்நாளில் அதுபவிக்கக்கூடியசுக்கத்தை அசியாயமாய் இருந்துவிடுகிறார்கள்.

கண் கண்டதே காட்சி என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. சேத்துபின் யார் எப்படிப் போகிறார்களோ, பார்தான் எதைக் கண்கூடாகக் கண்டவர்கள். எல்லாம் கட்டுப்பாடே ஒழிய வேறில்லை. இருக்கிற வரை ஏதோசங்க்தோஷமாய்ச் சகலபோக்போக்கியும் அதுபவிப்பதல்லவா மேல்? அசியாயமாய் எல்லாவற்றையும் இழக்காதே. இவ்வாறுன் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கனவிலும் கிடைக்குமா? நாங்கள் எல்லாம் எத்துணையோகஷ்டப்பட்டு இந்தபோக்போக்கியங்களை அதுபவிக்கமுயல்கின்றோம். உன்னுதிர்ஷ்டவசமோ, எல்லாம் இருக்கே வாய்ந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. “நங்காய்! முத்தோர் சொல் வார்த்தை யமிர்தம்” அதை சீலனித் தள்ளாதே. கரணம் தப்பினால் மரணம். அவ்வளிகள் சொற்பநாளே உனக்குக் காலங்குறித்திருக்கி ருன். அதற்குள் உனக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைத் தெரியப்படுத்து. எல்லாம் உடனே முடிந்துவிடும், நீ மட்டும் அவனுக்கிணங்கி அவன் மரினவியாயின் அவனது பட்டமகிழியாவாய். எத்துணையோ ஸ்திரீகள் அவனுக்குண்டு. உன் மாதிரியாகவே சிலர் பலனாள் பிடிவாதம் செய்து, பின் என் பேச்சுக்கிணங்கிச் சுகமாய்க் காலங்கழித்து வருகிறார்கள். உனக்கு வேண்டிய நைக்களும் பட்டுப் பட்டாடைகளும் வாகனுதிகளும் ஏவ்வாட்களும் எத்துணையோ விதக்களாய் அளிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இன்று, இராயில் நீள நினைத்து சீர்தூக்கிப்பார், நாலைக்காலைவருவேன், அப்பொழுது உன் தீர்மானம் சொன்னால் போதும். அதுவரை உனக்கு யோசிக்க இடங்கொடுக்கிறேன். சீபுத்திசாலி, திருக்காலோசளை பண்ணுவதில் மகா தீரா

டையவன், அவ்வாறு செய்வது உத்தமந்தான். ஆனால் நான் சொல்லியிருக்கும் ஆணித்திறமான மொழிகளை நன்கு சீர்துக்கிப்பார். ஒவ்வொன்றும் அதுபவத்தாற் கூறப்பட்டது. இன்று நான் கெடுகேரம் இங்கு இருந்துவிட்டேன், நான் போய்வருகிறேன் என்று செலவு பெற்றுக்கொள்ள எழுந்திருக்கையில், “இதுவும் ஓர் ஷஷ்சாரியந்தான். நம் ஜன்மத்துக்கு இந்தக் தீமொழிகளைக் கேட்க வேண்டிய விதியிருந்ததுபோலும், எல்லாம் தூர்வஜன்ம கர்மபலன் என்கிறார்களே என்று நினைத்துத் தன் வைரம் போன்ற மனத்தை இதுகாறும் பொறுமையுடன் திடப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததைப் போலவே மின்னும் திடப்படுத்திக்கொண்டு பின் வருமாறு விடை பக்ரவளானான்:—“கணிகாம்! குலத்தளவே யாகுங் குணம்” என்ற முதுமொழி பொய்க்குமா? “காவருனே பாவையர்க்கழுது” என்பதைக் கேட்டுமீறுக்கமாட்டாய் போன்றுக்கிறதே. உண்மை தான். இங்காலப் பெண்பாட்சாலைகளில் இவ்வித உத்தம வாக்கியங்கள் பெண்கள் படிக்கும் புத்தகங்களில் கூடக் காணவில்லையல்லவா? லோகம் முழுதும் செல்வத்திலும் சுகத்திலும் மயங்கிக் கிடக்கிறது. எது நித்திய சகம், எது அநித்திய சகம் என்பதை நீ எப்படி பறி வாய்! உன் குலத்தில் ஒரு நாளைக்காயினும் உன் பெற்றேர்கள் தக்க ஞானமொழிகளைப் புகட்டியிருந்தால் நீ பேசவாயா? அவ்வரை ஒன்று போடத் துவரை ஒன்று முளைக்குமா? ஜாதிக்குத் தகுந்த புத்திதானேமேவிடும், ‘சொல்லால் அறிப ஒருவனை’ என்பது பொய்க்குமா? நீ பேசின விஷயங்களைல்லாம் கடவுள் இல்லை என்று சொல்கிற சிரீசுவரவாதிகள் பேசும் மொழிகளாகவே இருக்கின்றன சொல்கிற சிரீசுவரவாதிகள் பேசும் மொழிகளாகவே இருக்கின்றன

“தெய்வ முளுதென்பார் தீய செய்ப்புகின்
தெய்வமே கண்ணின்று நின்றேறுக்கும்—தெய்வம்
இல்லென்பார்க் கில்லைத் தம்மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகாலுஞ் சொல்லார் பயன்”

நீ இதுகாறும் எதைப்பற்றிப் பேசிவந்தாயோ அதெல்லாம் சின்னு விருந்து பின்பல் பினியைத் தரக்கூடியது. ஒத்தஞ்சாமூம் அறிவும் அழகும் பருவமுழுள்ள குணவாளைப் பதியாக அடைபவள் பாக்கிய சாலி. எல்லோரும் சிதையும் இராமனுகவும், தமயந்தியும் நளனுகவும்,

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம் கூக்டு

சாவித்திரி சத்தியவானுகவும், சந்திரமதி அரிசங்கிரனுகவும் இருக்க விலைந்தால் முடியுமா? பூர்வஜன்ம புண்ணியம் வேண்டுவதில்லையா? நான் உற்றூர் பெற்றுரையும் என் அருமைத் தமயனையும் இழந்த பின்னர் இவ்வுலக சுகத்தைச் சிறிதும் விரும்பேன். யினாக வர்த்தைகளைச் சிதறிப் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்ளாதே, என் பெற்றேர் என் இளையமைப் பருவத்தில் புகட்டிய போதீனைகள் என் மாகிஸ்கன் வேறுஞ்சியிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான தீச்சொற்களை விதிவசத்தால் இன்றுதான் கேட்கலாமேன். அதுவும் நான் செய்த ஆஷ்கர்மம். மனத்தினாலும் நினைக்கவொன்னுத மொழிகளை யெல் வாம்புகண்றுப். உன் நூர்க்குலத்திற்கு சூரியமொழிகளை கீயே வைத்துக் கொள். எத்தனையோ இறிவான பிறப்புக்களை யெல்லாம் தாண்டி மறுஷி ஜன்மமெடுத்தும் அதில் நற்கருமம் செய்து ஜன்மத்தை ஈடுபட்டிருக்கொள்ளாமல் பாழ் நரகில் வீழ வழிசீச்டாமா? என் உனக்கு இந்தத் துறப்புத்திடி பணப்பேராசையன்றே உலகத்தில் எதையும் செய்ய மனிதர்களைத் தூண்டுகின்றது. செல்வமும் யாக்கையும் நிலையாக மாட்டாதென்பதற்குப் பிரதிகினம் லோசத்தில் பல திருஷ்டாந்தக்களைப் பார்க்கிறோம். அற்பமாகிப போவிச்சுக்கத்தின் பொருட்டு செடுங்கால நன்மையை இழுக்கலாமா? என் தாயார் பலமுறை பலாத்தமிகளுடையக்கைகளைச் சுற்றியது இச்சமயம் என் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. “சிறுபோதே கல்வி, சிலையில் எழுத்து” என்று கூறுவது உண்மையே. அம்மொழிகளே! எனக்கு இச்சமயம் தக்க காப்பாகின்றன. அருந்ததி, அன்குயை, சுகஷ்டாமை, துரோ பதை முதலிய உத்தமிகளுடைய சரித்திரத்தை ஸ்திரீகள் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் சிக்திக்கக்கூடவர். முற்றுறிய சீதாதேவி, நமயந்தி சாவித்தீரி, சந்திரமதி முதலிய உத்தமிகளுடைய வழிகளைப் பின் பற்றக்கூடவர். சீதை தன் பதிவிரதாதர்மத்தால் அக்கிவியைக் குளிர் வித்தாள். தமியந்தி தஸ்மீது மைபல் கொண்ட வேட்கீரா ஏற விழி த்துப் பார்த்துச் சாம்பாக்கினாள். சாவித்தீரி தன் உத்தமருளைத்தால் யமன் வசப்பட்ட தன் பர்த்தாவின் பிராணை மீட்டுவந்தாள். சந்திரமதி தன்கற்பின்மகிழையால் தன் புருஷன் சுந்தியத்தை உலகத்தில் கிலைசிறுத்தினாள். மைத்திரேயி, கார்க்கி முதலிய உத்தமிகளிடத்தில் அரங்கவாசிகளை விழிகள் எல்லாரும் ஞானம்கேட்டு மக்க

நமைப்படாத்தார்களென்றால் உத்தமிகளுடைய மகிழ்ச்சையைச் சொல்ல வும் வேண்டுமா? கணிகாய்! உன் ஜாகிக்குறிய தர்மங்களையும் சீ சரி வர நடத்தினால் உனக்கும் நற்கதி யுண்டாகுமோ, அவ்வாறின்றி என் பாவ ஜன்மத்தில் பின்னும் பாவத்தைச் சுமக்கவழிதேக்கிறோம்? கேரமாய்விட்டது, வீட்டுக்குப்போ. தஷ்டர்களுடைய கூட்டுறவு அதிக சேரமிருத்தல் கூடாது. அதனால் விளையும் தீக்கு பல. சற் றங் தாமதியாதே. வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டுபோ. இனி இத்தூர்ப்போதீளைகளோ எவர்க்கும் போதிக்காதே” என்று கூறிச் சரேலென்று தன்னிருப்பிடத்துக்குச் சென்றுள் சுமதி.

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். சாமிநாதையர்.

தன்மொழி.

115. சிரத்தை என்பது குருவின் உபதேசத்திலும் ஞாந சாஸ்திரத்திலும், தன்னிலும் நன் னம்பிக்கை கொள்ளுதல். ஞாந தீக்கூடி குருவால் கிடைக்கும் சமயத்தில், அவர்பால் நம்பிக்கை குன்றுமலும், தான் மனச்சோர்வும் நொய்க்கையும் கொள்ளச்சுமலும், கைதியமாக நிற்றலும், எல்லாம் ஈசவர அம்சமுள்ளவை, தானும் ஈசவர அம்சமுள்ளவன் எனக் கருதலுமாம். உண்மையில் எல் ஸேரும் ஈசன் எனக்கருதி நடக்கிறவன் குரு அடைந்திருக்கும் உயர்ப்பதி தனக்கும் கிடைக்கும் என உறுதி பெறல்வேண்டும்.

116. ஸமாதாங்மி, மநநேர்மை அல்லது உபசாந்தி என்பது வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாத மநோநிலை. “வானின்று இடிக் கில் எனி? மரகடல் போக்கில் எனி? கால்சின்ற செந்தி கலந்துடல் வேகில் எனி? தான் ஒன்றி மாருதம் சண்டம் அடிக்கில் எனி? நான் ஒன்றி நாதீள நாடுவன்” இத்தன்மையான மஜீஸதரியமுள் எவனுய இருத்தலே ஸமாதாங்மாம்.

காலஞ்சிசன்ற, கன்நதங்கிய வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி
ஐபர் அவர்கள்.

பிரத்மழீ வி.கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., C. S. T., அவர்கள் ஈமில் யாவரும் எதிர்பாராதபடி, திடீரென அகாலமரண த்தைப்படைந்தார்கள் என்ற துக்க சமாச்சாரத்தைக் கேட்க நம்மவர்கள் படும் துயரத்தை இவ்வளவினதென்று நம்மால் அளவிட்டேரை க்கமுடியாது. உயர்வெளமைந்த உத்தம புருஷர்களாக மதிக்கப்பட்டு விளங்கிப் பத்தனையோ பேர்களை இதற்கு முன்னரும் நமது இந்திய நாடு இழந்து துக்கப்பட்டிருக்கின்றது. என்றாலும், இந்த உத்தம புருஷரை இழந்த விஷயத்தில் நமது இந்திய நாடும், முக்கியமாய் நமது சென்னீராஜதாங்கியும் படுக்குக்கமானது முன்னர் ஒரு நாளும் பட்டறியாத பெருந்துக்கமாக இருக்கின்றது. ஏனெனில், உத்தம புருஷர்களைக் கொண்டாடப்பட்டுத் தமது பேரையும் புகழையும் சிலைசிறுத்திச் சென்றவர்களான நமது முன்னேர்களிற் பெரும்பான்மையோர், பொதுவாலங்களான எல்லாக் காரியங்களிலும் பிரவேசியாமல் குறிப்பான சில காரியங்களில் மட்டும் பிரவேசித்து அவற்றைப் பலவழிகளாலும் செவ்வையாகச் செய்துவந்தார்கள். நமது ஐயரவர்களோ எனில், நற்காரியங்கள் என்றுசொல்லப்படும் எல்லாத் துறைகளிலும் பிரவேசித்து, அவற்றைப் பரிமாளிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்ற முழுநோக்கத்துடன் தமது கல்வித்திறக்காலும், விடாமுயற்சியாலும், சரீரப்பிரயாசத்தாலும், ஆபிரக்கணக்காகக் கொடுத்துவந்த திரவியசகாயத்தாலும், பெரிதும் மேன்மைபெறச் செய்துவந்த உத்தமோத்தம மதிகாப்காரியாகையால் இவருடைய மரணமானது பாஷாபிமாநிகள், மதாபிமாநிகள், தேசாபிமாநிகள் எனப்படுகின்ற பல திறத்தவர்களுக்கும் அளவுகடந்த பெரியதுக்கத் தை உண்டாக்கிவிட்டது. இவர்களுடைய அகால மரணத்தால் இந்திய நாடு தனது அருகமைப்புதல்வர்களில் ஒருவரையும், சென்னீராஜதாங்கி தனது நாயக்கீணியும், ஆர்யமதம் தனது ரஷ்ணகீணியும், பிரஹ்மஞ்சாநசபை தனது சகோதரனையும், ஸம்ஸ்கிருதபாந்தி தனது நண்பனையும், தமிழரக்ஷணஸபை முதலாகிய அரிய பெரிய சபைகளும் வித்துவான்களும் தமது வள்ளலையும், ஏழைகள் தமது பிரபுவையும், சென்னீஸ்மாரகரம் தன்னை அலங்கரித்துவந்த ஒப்பற்ற ஒரு கணவாளையும் இழந்துவிட நேர்க்கூடு என்னலாம்.

சமீபகாலத்தில், அதாவது சற்றேறக்குறைய ஒரு மாதத்திற்கு முன் இந்த அரிய மேதாவியார், பட்டதாரிகளாகிய மாணுகர்களின் கூட்டத்தின் மத்தியில் சிரிய சிங்கம்போல எழுந்துவின்று உபங்யாவி த்த கம்பீரமான அந்தச் சிங்காதமானது, (Convocation address) அதோ! இன்னும் நம் செவிகளில் சமூன்றுகொண்டேபிருக்கின் றதே! அத்தகுணத்தில், இவரது முகவிலாசத்தையும், இவரது உற்சாகத்தையும், இடிமுழக்கம்போன்ற இவரது குரலைபுங்கண்டுக் கேட்டும் பெருமசிற்சியுற்றூப் புழந்த பேசிக்கொண்டிருந்த எவருக்குக்காம் இவர் இவ்வளவு சிக்கிரத்தில் இறங்குவிடப்போகி ரூரென்பது தெரியும் பாதொரு உபாதியுவின்றிப் பெரிய குதுகலத் துடன் டில்லி தர்பாருக்குச்சென்றவர்கள் தர்பார்காலத்தில் அங்கே இருக்கமுடியாதபடி மிகுஞ்சு சரத்துடனே சென்னைக்குத்திரும்பினார்கள். சென்னைக்கு வந்ததும் துடையில் சிறிதாகப் புறப்பட்டிருந்த சிரங்கானது ராஜப்பிள்ளைவாகி, வரவர அதிகரித்து, சிறந்த வைத் தியர்கள் தங்களால் இயன்றவரை முயற்சித்துச் சிகிச்சை செய்தது இங்குணப்படாமல், நம்முடைய தெளர்ப்பாக்கியத்தினால் சென்ற மீ 28-ம் தேதி காலை 6 மணிக்குத் தேகவியோகமாயினார்கள். இல் விசநகரமான சமாசாரம் இந்தியா எங்கும் பரஷி எல்லாரையும் துக்காகரத்தில் அமிழ்த்தியது. இறக்கும் காலத்தில் இவருக்கு 48 வயதுதான். விபாதிவந்தபின், தாம் மரணம் அடைவோமே ஸ்து சினைத்தாரில்லை. தாம் எடுத்த ஜம்மத்தின் நாயிம் முடிய வில்லையென்றும், இன்னும் உலகத்திற்கு அனேகம் கைங்கரியங்கள் தாம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதனால் சமீபத்தில் மரணமில்லை யென்றும் பிரஸ்தாபித்தாராம். “நெருல் உள்ளினருவ னின்றில்லையென்னும்,—பெருமையுடைத்தில் வல்கு” என்ற ஆங்கோர் மொழி க்கிணங்க, இவர் போய்விட்டார். இறக்குஞ்சு காலத்தில், உயர்நலம் அமைஷத அந்தஸ்தாகிய, கவர்னரின் மந்திரவோசனைசபையில் அங்குத்தினராக விருந்தார். ஆங்கில துரைத்தனத்தில் இந்தியர் பெறக் கூடிய உயர்ச்ச அந்தஸ்து இதையிட மேலானதில்லை. நாலுவரு ஷம் இந்த உத்திபோகத்தை வகித்திருப்பரேல் ஜாதுகலமான இன்னும் எத்தனையோ நற்கருமங்களை இவர் செய்திருப்பார். எல்லா கன்மைகளையும் ஆளித்த டடவுள் ஆயுளிமாத்திரம் பூர்ணமான இவ

காலஞ்சென் ற வி. கிருஷ்ணவ்வாயி ஜயர், நக்கு

ருக்கு அளிக்கவில்லை. அற்ப ஆயுணையடையவரானார். இந்த அற்ப ஆயுஸ் காலத்திலும் இவர் செய்த நற்காரியம் என்றும் அழியாத புகழுடம்பை உண்டுபண்ணிபிருக்கின்றது. சென்ற பத்து வருஷங்களுக்குள் ஏற்படுத்தப் பெற்றுள்ள நற்கரும் நோக்கமுள்ள சங்கங்கள், சபைகளுள் இவர்கள் முயற்சியாலும், இவர்கள் ஆதரவாலும், இவர்கள் திருச்சிய சுனையத்தாலும் உண்டானவைகள் பல. முக்கியமாக இந்தியன்பாங்கு, கைத்தோழில் அபிவிருத்திசபை, தார்மரக்ஷை ணைபை, வேங்கடரமண வைத்தியாலை, உயர்தர ஸம்ஸ்கிருத வித்தியாசாலை, ராணடே புஸ்தகாலை என்பவைகளாம். இயற்கையாகவே புத்திமான், கல்விகேள்விகளால் அகன்ற அறிவுடையவராயினர். ஆங்கில பாஷை, ஸம்ஸ்கிருத பாஷை இவ்விரண்டிலும் விசாலமான படிப்புள்ளாவர். வைத்திக லெளகிக ஸம்பிரதாயக்களை நன்குணர்ந்தவர். ஆரியமதத்தில் நல்ல பற்றுள்ளாவர், ஆசாரசிலர். ஈசுவரபக்தர். மதத்துவேஷம் இல்லாதவர். எல்லா மதங்களிலுமுள்ள உயர்ந்தோர்பால் அன்பும் ஆதரவுமுள்ளாவர். சமீபகாலத்தில் ஆரிய சமயம் கிறிஸ்து சமயம் இவ்விரண்டையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல ஒரு வியாசம் எழுதுவோர்க்கு சம்பாவளை கொடுப்ப தாகவும் வாக்களித்தார்கள். அன்பார்ந்த விரிந்த ஹிருதயத்தினர். இவரிடம் போய் யாசித்து வெறுங்கையுடன் திரும்பின ஏழைகள் இலர். உடல், பொருள், ஆவி என்றும் இவற்றை லோகோபகாரத் துக்கென்றே கொண்டிருந்தவர். “ஹருணி நீர்விறைந் தற்றே யுலக வாம—பேரறி வாளன் திரு” என்றும் குறள்வாக்கியத்துக்கு நல்ல திதர்ச்சமாக விளக்கிவந்தார். தமிழ்ப்பண்டிதர் ஒருவர் இவரிடம் போய் யாசித்தபோது ‘நீர் படித்திருக்கிறீர் என்ற காரணத்தால் மட்டும் நான் உமக்குச் சுராயம் செய்யமாட்டேன். நீர் படித்தறி த்தவிஷயங்களைப் பிரசங்க மூலமாகவோ புஸ்தகங்கள் மூலமாகவோ பிறர்களுக்குத் தெரிவித்துப் பயன் பெறச் செய்வதாயிருந்தால்மட்டு நீநான் நான் உமக்கு உபகரிப்பேன்’ என்று கூறினார். இதனாலும் இவருடைய லோகோபகாரசிக்கைதயானது நன்கு வெளியாகின்றதல் வா! “சதல், இசைபட வாழ்தல், இதுவல்லது—ஷ்டியம் இல்லை யுயிர்க்கு” என்ற அமுதவாக்கை உள்ளபடி கண்டப்பிடித்து ஒழுகிய மதான் இவரே, கிலர் இவரை முன் கோவி என்று ஒருவாறு

குறைக்குறக்கும். அக்கோசத்தின் பயனாக யாதொரு கெடுதியும் விளையாமையால் காம் இவரது கோபத்தை ஒரு கோபமாக்குறமாட்டோம். இவரது புத்தியின் திகழ்வினியமும் படபடப்படும் வேகமும் இவரை ஒரு முன்கோபிபோலத்தோன்றும்படி செய்தன என்றே சொல்வோம்.

1885-ம் ஆண்டே கோர்ட்டு வக்கிலாக ஆயினர். சில வருஷங்கள் அதிக வேலையில்லாதவராக இருந்தனர். பின்பு அந்த உத்தியோகத்தில் தலைமை ஸ்தாநத்தை வகித்தார். சென்னை யூனிவேரியின் அங்கத்தினராக ஆனார். பின்னர் அதிலும் தலைமைஸ்தாநத்தை வகித்தார். அச்சபையின் எக்காரியத்திலும் ஊக்கத்துடன் முன்னிற்பார். பின்பு, சென்னைச் சட்டநிருப்பன சபையில் யூனிவேரியிட பிரதிதியான அங்கத்தினராக ஆயினர். அச்சபையில் அநேக சமயங்களில் இவர் செய்த புத்திசாதுர்யமான பேச்சைக்கண்டு, கணக்தங்கிய அக்காலத்திய கவர்னரவர்களும் பலமுறை மெச்சினார்கள். இவர்களுக்குள் அதிக பிரியமான சிநேகம் ஏற்பட்டது. பின்பு, சென்னை ஆறுகோர்ட்டு ஜட்ஜாக நியமிக்கப்பட்டார். ஒரு வருஷத்தான் அவ்வேலையை கடத்தினார்கள். அதற்குள் இவரது புத்தியின் திட்பமும், வித்தையின் விலாசமும் அக்த உயர்தர நீதி ஸ்தாநத்திற்கு ஒரு தேஜஸ்ஸை யுண்டுபண்ணின. கடைசியில் இவர் களர்னின் மந்திராலோசனைசபையில் ஓர் அங்கத்தினராக உத்தியோகம் வகித்தார். 11-மாசங்கதான் இந்த வேலையைப் பார்த்தார். இதற்குள் ராஜாங்கத்தாருக்கு இவர்பால் உள்ள மதிப்பும் நன்னம்பிக்கைபும் மிகப்பெருகியன. ஜங்களுக்கு இவர்மீதுள்ள விசவாசமும் அன்பும் அளவற்றது. பிறருடைய சிபாரச் இன்றித்தம்முடைய புத்தியின் பயிற்சியாலும், கல்வித்திறமையாலும், விழுமிய குணங்தாலும், உயர்ந்த சீலத்தாலும் புகழும் பிரதாபமும் பெற்ற புண்ணியரென எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்பெற்றார். இவர் மரணத்தால் பொதுவகையாக இந்தியாவுக்கும், சிறப்புவகையாக நம் சென்னீராஜதாாசிக்கும் பெரிய நஷ்டம் உண்டாயிருக்கிறது. “இவர் ஸ்தாநத்தை வகிக்க எவர் இருக்கிறார்?” என்ற வினாவிற்குத் திருப்தியான விடையளிக்க முடியவில்லையென அநேக அறிஞர்கள்

காலஞ்சிசன்ற வி. கிருஷ்ணவ்வாமி ஐயர். நடக
மாவறுத்தத்துடன் தயங்குகிறார்கள். ‘எடுத்த ஜங்பத்தின் காரியம்
ழுர்த்தியாகவில்லை’ யென இவர்தாம் இறக்க நாலு திநத்திற்குமுன்
சொன்னமையாலும், பரோபகார சிஂதையுள்ளவராக இருந்தமை
யாலும், ஸ்தூலசரீரம் சீத்தாலும் தியகுணம் தீயசெயல் தீய எண்
னம், அற்பமேறும் இல்லாதவராய் இருந்தமையாலும், அதனால்
புவர்லோக அநுபவம் சிலகிமிழங்களாக இருக்கக்கூடியதாதலாலும்,
தியாகத்திலே கண்ணுங்கருத்து முள்ளவராதலால், சவர்க்கலோக
சகாநுபவ இச்சையைத் துறப்பாராக்கயாலும், அதிசிக்கிறம் சரீர
மெடுத்து இன்னும் அதிக சௌகர்யமுள்ள குடும்பத்திற் பிறக்கு
திடசரீரியாக ஜோபகாரார்த்தம் திரும்புவார் என கிளைக்கிறோம்.
இத்தகைய ஜீவாத்மா அவதார புருஷன் எனவே மதிக்கலாம்.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீமாத். பி. எஸ். ராஜாகோபாலையர் B. A., B. L., F. T. S.,
அவர்களின் மரணம்

இவர்கள் நானிதும் 6-ல் சுநிக்கீழமை இராத்திரி 1-மணிக்கு
மூச்சக்குத்தினால் மார்பு அடைக்கப்பெற்று இராத்திரி 3-மணிவரை
யில் அந்த சியாதிபால் வருத்தப்பட்டு இராத்திரி சமாச் 4-மணி
க்குத் தேவையோகமானார். இது மிகவும் பரிதாபமான மரணம்.
திடசரீரமுள்ளவராகவும் விபாதிமில்லாதவராகவும் தேவன்றினர்.
இறக்குங்காலத்தில் சமார் 35-லயதுக்குட்பட்டவராகவே யிருந்தார்.
மதுரை பிரஸ்மஞாந சபையின் அங்கத்தினர்களுள் இவர் ஒரு முக்
கியல்தர். இவர் கமது பிரஸ்மஞாந சபையின் அபியிருத்தியில்
கோக்கமுள்ளவர். பிரஸ்மஞாந சாஸ்திரங்களை ஜூயமறப்படித்துத்
தெளிந்தவர். இப்போதுதான் சமீபத்தில் மூன்றுவது ஸம்ஶாரம்
விவாகம் செய்துகொண்டனர். இவர் மரணத்தால் இவர் குடும்பத்தி
ற்கும் சிகேக்கர்களுக்கும் பெருந்துக்கம் உண்டாயிருக்கிறது.

பத்திராதிபர்.

348

காலஞ்சென்ற கந்தங்கிய
வி. சிருஷ்ணவூமி ஐபர் B. A., B. L., அவர்களின்
சரித்திரச் சுருக்கம்.

[இது விக்டேரியா எட்வர்டு ஸரஸ்வதி விவாஸத்தின் சங்கஸ்தாபந
திமாசிய 1911லை வழம்பர்ம 11 அன்று வாசிக்கப்பெற்றது.]

அறுசீர் விருத்தம்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நற் பயனளிக்கும்
நலத்தால் மிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே; நல் லார்குணஞ்சொல்
வதுவும் நன்றே;
நல்லார்தம் முடனினங்கி யிருப்பதுவும் நன்றே” யென்
றுரைத்த நங்கை
நல்லார்சொற் கடைப்பிடித்திங் கொருநல்லோன் குணஞ்சிறிது
நயில்வேண் மன்னே.

எழுசீர் விருத்தம்.

காவிரி நதியும், கடவுளா லயமும்,
கழிமலர்ப் பொய்கையும், பொழிலும்,
தீவிரி வேள்விச் செழுமறை யவர்தங்
திருத்தகு புனிதமா விகையும்,
நாவிரி கலைதேர் கழகமும், சைவர்
நல்லறச் சாலையும் மட்டமும்
தூவிரி கவிஞர் துதிகொளத் துவங்கும்
சோழனா டெனும்வள நாட்டில். (1)

சீர்பெறு தலங்கள் பலபல; அவற்றுள்
செங்கண்மால் எங்கள்நா யக்ளை
ஏர்பெறு கமலம் ஆயிரம் அடியிட
திறைஞ்சுவான் ரூங்கூர்ணாட் குறைய
ஆர்பெறு கண்கொண் டருச்சித்த தலமாய்,
அரிவிழி மங்கலம் என்றும்
பேர்பெறு பெருமை பெற்றதாய்ப் பெரிதும்
பிலை மாசிய தலத்தில். (2)

349

வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் சரித்திரச் சுருக்கம். நடவ.

மறையவர் குலமாம் பாற்கட அதித்த
மாமதி யாய்க்கலை சிரம்பித்
தறையவர் தவமாய்த் தண்ணளி யுருவாய்ச்
சத்திப் சிலனைய்க் கல்வித்
துறையவர் புகலாய் வேங்கட ரமணத்
துயநற் பேரொடுஞ் தோன்றி
இறையவர் வியக்கும் முறைதெரி முன்கீப்
எனச்சிறங் தானென்று மேலோன். (8)

ஒப்பருங் கலையால், ஒழுக்கினால், உணர்வால்,
ஒளித்துரை செயாமன வளியால்
செப்பருங் குனமாங் குன்றிடை யிவர்ந்த
கிங்கமாய்ச் சிறந்தாத் திறலோன்
தப்பருங் குணத்தில் தண்ணையே போலத்
தனயர்கள் சிலவரைத் தந்தான்
அப்பரி கணிதர் தமக்குள்முன் எவனுய
அவதரித் தவளையென் சொல்கேன். (4)

சத்தியம் கைக்கொண் டிடலிற்பன் நிரக்கக்
தழுவலீற் சாமிநா தப்பேர்க்
கோத்தியல் புருஷ ரிஷிபமாய், யாதும்
இமுக்கமில் ஒழுக்கமுள் எவனுயப்,
பத்தியிற் சிறந்த பாகவ தத்தைப்
பன்முறை பயின்றபன் டிதனுய,
நித்தியப் பொருளின் நிறைகுண நினைந்து
நெஞ்சம்நெக் குருகுமா தவனுய. (5)

நிதிபதி பிரகற் பதியென நிறைந்த
நெடும்பெருஞ் செல்வனுய், தீதி
அதிபதி எனும்ஸப் ஜட்ஜியாய், அங்பி
ஏகமகிழ் காதலின் அமைந்த
சதிபதி யாகிச் சந்ததி தழையத்
தனப்பரைத் தந்துபின் துறந்தோக்
யதிபதி யாகி யிறையவ ணதிக்கி
மூய்தினுண் எங்கிப் புகழான்- (6)

அன்னவன் தனக்கோர் கையதாய்க், கண்ணுப்,
 ஆருயி ராய் அரு மருந்தாய்ப்
 பின்னவ னுகிப் பேற்றவர் புரிந்த
 பெருந்தவப் பயனெனப் பிறந்து,
 ‘கின்னவன் இவனேர் பெரியலூப்த் திகழ்வன்;
 விளைபயிர் முளையிலே தெரியும்’
 என்னால் லறிஞர் வியந்திடப் பால
 கிருஷ்ணனே யெனவளர்ச் தனானுல்.

(7)

காலையில் எழுவான், கடன்களை முடிப்பான்,
 கருத்தொடுக் கலைகளைப் படிப்பான்,
 மாலையிற் சிவன்மால் ஆலயங் தொழுவான்,
 மனத்திடைச் சிலையெழுத் தெனப்பல்
 நூலையும் பதிப்பான், நுண்ணறி வினன்பின்
 துவஸ்புகழ்த் துரைத்தனக் கல்விச்
 சாலையிற் சேர்ந்து சகலமூந் தேர்ந்து
 தரிப்பெரும் பட்டமும் பெற்றுன்.

(8)

இட்டமும் கருத்தும் வைத்தருங் கலைகள்
 யாவையும் உய்த்துனர்ச் தகற்பின்
 சட்டமும் பயின்தேருர் உன்னத நீதித்
 தலத்துறும் ஏக்கிலாய்ச் சார்ந்து
 கட்டமும் பெரிய நட்டமும் அடைந்தார்
 கட்சியை நட்பமாய் உணர்ந்து
 திட்டமுங் தெளிவுஞ் செறிதர விரைவாய்த்
 தெரிப்பவன் எனமிகச் சிறந்தான்.

(9)

சென்னையிற் சிறந்த வக்கின்மார் குழுவில்
 • தேசுறும் அளியென விளங்கி,
 அன்னையிற் பெரிய தண்ணளி யவனுய்
 அறம்பல திறம்பெறப் புரிந்து,
 ‘முன்னையில் இவன்போற் பொன்மிகப் படைத்து
 முகிலெனப் பொழிந்தனர் இல்லை,
 பின்னையில் இல்லை’ எனப்புவி புகழுப்
 பிறப்பினும் பெரும்பயன் பெற்றுன்.

(10)

வி. கிருஷ்ணவாமி ஜூபர் சரித்திரச் சுருக்கம். நட்டு

ஊரிடைப் பழுத்த செழுந்தருக் கனியும்
ஊருளிப் புனலுமே போலாம்
காரிடைப் பயின்ற கொடைநலம் உடையான்
கட்படுங் திருள்ளும் மோழியைப்
பாரிடைச் சிறக்கச் செய்தஇப் பெரியோன்
பண்ணிய புண்ணியச் செயல்போல்
யாரிடை எவர்தாம் கண்டனர்? அந்த
யாதவர் நோனிடத் தல்லால்.

(11)

மெய்யுற பினிபோய் யாவரும் சுகிக்க

வேங்கட ரமணநற் பெயரால்
உய்யுறும் ஆயுர் வைத்திய சாலை
ஒன்றினைத் திறந்தனன், திறந்து,
ஞெயுறு நோயைத் தீர்த்திடு முறையில்
ஏன்முறை யீடென எவர்க்கும்
கையுறு கெல்லிக் கனியினிற் காட்டிக்
கண்ணையும் திறந்தனன் மாதோ.

(12)

உடலுறு நோயைத் தவிர்த்திட மருந்தை
யுதவிய தொன்றுமோ, ஒளிசெய்
மடலுறு தாரான் வடமொழிக் கலைகள்
வழங்குமோர் கழகமும் அஸமக்குக்
கடலுறு பிறவி யிடைப்படுத் துயிகரக்
கடக்கொனு வகைமடுத் தொடுக்கும்
அடலுறு மாயைப் பினிதவர் மருந்தும்
அளித்தனன் அருமருங் தனையான்.

(13)

இண்ணவன் தருமம் இவ்வள வேபோ,

இளகிய தருமசிந் தனையால்
முன்னவர் தருமங் தனைப்புரங் நிடலே
முதன்மையார் தருமமென் றனர்ந்திம்
மன்னவன் ‘தரும ரக்ஷண சபையை’
வைத்தறங் நிலைபெற வளர்த்தே
அன்னவர் தருமா லயங்களும் மடமும்
அழிவரு வகைசிறுத் தினஞால்.

(14)

“கற்றவர் தம்மைக் கற்றவர் தாமே
காழுற வார்”என முன்னஞ்
சொற்றவர் மொழிக்கோர் நிதர்சன மாகத்,
தூயரில் தூயராய்ச் சிறந்த
நற்றவர் நமது ராணடே குணங்கள்
நனிவியா் திருக்ததை யன்றி
மற்றவர் பெயராற் புத்தகச் சபையும்
மயிலையிற் பயில்வறங் சமைத்தான். (15)

முந்திப் பிதியில் முதலிழுங் துழுந்தார்
முறைபொலிக் கிரங்கிலுக் கூர்ணமைப்
புந்தியன் பெரிதும் ஒப்புர வறியும்
புண்ணிய னுதலால், உடனே
‘இந்தியர் நிதி’யென் ஒழுகுபெரு கிதிவை
எழில்பெற நிறுத்தினன், இன்று
வந்தியர் பாடும் மன்னவர்க் குரிய
வரிசையில் வந்தமா மறைபோன். (16)

பொங்கல்தொழில் புரிந்து பொழுதெலாம் பழுதாய்ப்
போக்குவார், புராரிமா லயதும்
முத்தொழில் ஓயா தனுந்தறை யுணரார்,
மூடராய் வீணராய் நமர்கள்
ஏத்தொழி லேலும் ஒருதொழில் உருந்து
திருக்கிடல் தகாதெனக் கருதிக்
'கைத்தொழிற் சங்கம்' ஒன்றுதா பித்தான்
கல்வியின் களஞ்சியம் அளையரன். (17)

பண்ணரும் அறங்கள் இன்னனம் பலவும்
பழுதிலா முயற்றியின் இயற்றி
நண்ணரும் புகழால் நானிலம் அளந்த
நாண்மறைக் குலயிளக் களையான்
எண்ணரும் ஷெல்கோர்ட் ஜட்ஜ்னதும் பெரிய
இறையவர் பதத்தையும் எய்தி
நுண்ணரும் மதியின் மாட்சியால் அங்க்
நோன்பத ஆட்சியிற் சிறந்தான். (18)

வி. கிருஷ்ணவூமி ஜயர் சரித்திரச் சுருக்கம். ஈடு
 வித்திய அறத்தின் செழும்பயிர் விளைவோ,
 மேதினி புரிந்தபாக் கியமோ,
 வித்திய மறையோர் செய்தவப் பயனே,
 செடுங்கடல் உலகெலாம் புரக்கும்
 சத்தியக் கவர்னர் கொண்டிலின் மெம்பர்த்
 தானமும் தான்வகித் துயர்ந்தான்
 நத்திய மைது கேழுமை கருத்தாய்
 நாட்டிலுக் குழைத்திடு நல்லோன். (19)

பிறந்தவர் இவன்போற் பிறந்தவர் இல்லை,
 பெருங்கலை யனைத்தையுக் கற்று
 நிறந்தவர் இவன்போல் நிறந்தவர் இல்லை,
 நீதியின் நெறிமுறை செலுத்திச்
 சிறந்தவர் இவன்போற் சிறந்தவர் இல்லை,
 செகத்தெனச் செகமெல்லாம் புசழுப்
 பிறந்தவ னுமிக் கிருஷ்ணசா மிப்பேர்ப்
 பேரியவன் பெரிதும்வா ழியவே. (20)

பண்டிதர், P. R. கிருஷ்ணமாசாரியர்.

தன்மொழி.

117. தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும்
 தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்
 தானே தான்செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானும்
 தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

—திருமந்திரம்.

இங்கிலன்டில் யார்க்கு கரவாவியன தோமஸ்வில்லியம் பர்ஜன் என்பவர் போவரி பட்டணத்திலிருக்கு பிரான்சேசுத்திலுள்ள கலேய பட்டணத்திற்கு இடையிலுள்ள 60 மைல் அகலமுள்ள கருத்திர வாய்க்காலை 22 மணி கேரத்துக்குள் சென்ற செப்டம்பர்மீ 6-இந்திக் கடந்தார். இது மானைத்தர்யாற்றலையும் தேவாலிமையையும் தீர்த்தனந்தையும் காட்டுகிறது. ஆனால் இதனை என்ன பிரயோஜநம்? மீன்களும் கூட கீங்குகின்றன. அவைகளைக் கண்ட நாம் ஆச்சர்யப்படுகின்றோமில்லை என்றால் அது ஈசுவர சிருஷ்டி. அதனால் ஈசுவரசுக்கி விளங்குகிறது. ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞன். மனிதன் இஞ்சிக்ஞன். அதனால் அவன் செய்யும் செயல் அற்புதம் தானே.

கப்பல்களின் சமாசாரபத்தினை:— இப்போது கப்பல் யாத்திரை செய்பவர்கள், உலகத்தில் கடக்கும் சமாசாரங்களைத் தெரிக்குதொள்ளுவதற்கு இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாங்கோடி என்பார் கண்டுபிடித்துள்ள தங்கிக்கம்பியில்லாத யின்சார உபாயத்தால், தரையில் கண்டபெறும் சமாசாரங்களைத் தெரிக்குதொண்டு சில சிபுணர்கள் ஐரோப்பிய, பிரான்சு கப்பல்களில் வர்த்தமாகப் பத்திரிகைகளைக் கப்பல் பிரயாணிக்குக்காக, கப்பலிலேயே பிரசித்தம் செய்து வருகிறார்கள். இது கப்பலில் பொழுதுபோக்குக்காக அதைவுரை இருப்பதும் தவிர கப்பலில் யாத்திரை செய்பவர்கள் உலக விஷயங்களை அப்போதைக்கப்போது தெரிக்குதொள்ளற்குக் கொள்கிறார்களும் ஏற்படுகிறது.

ஜீவ ஜீமிஸன் நிவாரண சங்கம்—இதன் காரியத்திசியவர்கள் அடியில் வருமாறு நமக்குத் தேவிக்கிறார்கள்:— டில்லியில் தர்பார் கடக்கிறுக்கிறபடி யால் இச்சங்கத்து வருஷாந்தர ஜக்து எட்சி வருகிற ஜிலுவரி மாசம் கண்ட ஜியிலாவது பெப்ரவரி மாசம் முதலிலாவது கடத்தப்படும், மாழுலாய்க் கொடுக்கும் இனும்கூசைத்தவிரவண்டிகளை இழுக்கும் மாடுகளை வண்டிகளில் பூட்டுவதில் இப்போதைவிட நேர்த்தியானதும் சுகமானதுமான விதத்தைப்பற்றி உத்தமமான யோசனை காட்டுகிறவர்களுக்கு ஒரு விசேஷ இலமும் கொடுக்கப்படும். இச்சங்கத்தின் கெளரவு காரியத்திசியவர்களைக் கேட்டு மற்ற விவரங்களை அறியலாம்.

தஞ்சாவூர் ஜீல்லா பிரான்மகுாக கிளைச் சங்கங்களின் பெரிய சபை, நாளிதுமீ 20, 21 தேதிகளில் 11-ம் முறை கீர்க்காழியில் டட்டத்தப்படும். மாதுநாள் ரான்ஸம் அம்மாள் அக்கிராசம் வகிப்பார்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய விளம்பரம்.

ஒந்தாலிவரம்—வருஷசங்கா தபாற்கலி உள்பட கூ இரண்டுதான்.
தனிப்பிரகதி லிலை அணு 4.

355

புவஸ்தகம், துண்டுப் பத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

சங்கீநில்து என்பார் ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநால்.	1-0-0
The Imitation of Christ (in Tamil)	
பிராசிக தர்மங்களின் உயர்வும், இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை	0-4-0
ஹிரந்துமததூஷண பரிகாரம்	0-4-0
Avvayar's Yoga aphorisms in English	0-4-0
நைத்திரேயோபாசிஷ்டத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	0-3-0
ஐத்ரேயோபாசிஷ்டத் தெடி	0-2-0
மௌநவாக்கு	0-2-0
சந்மார்க்கதிப்பம்	0-2-0
அந்திசிபெஸன்டு அம்மையார் சரித்திரம் (செப்யுள்)	0-1-0
இல்லீதர்பார் மஹோத்ஸவம்	0-1-0
வெள்ளியம்பலம் என்னும் ஞாநிகளின்சங்கமும் அதனின்று	0-1-0
வெள்ளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்	
ஏக்கிநீல்து என்பார் சரிதம்	0-0-6
தேவாலயம்	0-0-3
தர்மசத்திரங்களும் அவைகளின் சீர்திருத்த முறைகளும்	0-0-3
இந்தியபுத்திரர்களின் சுங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மவித்தை (ஆங்கிலத்தில்)	0-0-3
பிரஹ்மஞான சபையின் யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மவித்தை	0-0-2
அஷ்டமி பிரதக்தினாம்	0-0-1
பிரஹ்மஞான சபை	0-0-1

மேற்கண்டவைகளுக்கு 100-க்கு 10 கமிஷன் கோடுக்கப்படும் தபாற்கலி பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் அடிப்பிற்கண்டவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு விஞ்ஞாபநம்.

ஆசிவிலத்தில் அருமையான ஞாவிடியங்கள் பிரஹ்மஞான சபை மாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவிலம் தெரியாத தமிழர்களும் ஆவைகளை அறிக்க பயன்பெறும்படி, வேண்டால்கா இதழிரண்டு பெயர் சூத மாலிகையாக ஞாநால்கள் தமிழில் பிரசரம் செய்வதாக உத்தேசி த்து இப்போது மேனநவாக்கு, சுதீமார்க்காதிபம் என்ற இரண்டு சிறபுத்த கண்கள் வெளியிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளின் லிலை தனித்தனி 2 அனுதான். இனிமேலாம் இம்மாதிரியான அடீகே புத்தகங்கள் வெளிவரும். அவைகள் தீக்கிரத்தில் வெளிவரவேண்டுமோன்று, முக்கியமாக ஆக்கிலம்தெரியாத மதங்களைக் கிரவியச்சாயம் செய்யவேண்டுமெனப்பிரர்த்தலோ.

ப. நாராயணன்,
பிரசிடிடண்டு, பிரஹ்மஞான சபை, மதுரை.

ADVERTISEMENT.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி.

திருப்தியில்லாததைத் } பாரி காசி . { பட்டு பீதாம்பரக்
திரும்பப் } காட்டலாக் இனாக
பேற்றுக்கொள்ளலாம். } அனுப்பப்படும்.

உருத்திராக்ஷங்கள் ஜபமாலைகள் பரிசுத்தமானது.

108 உள்ள மாலை 1-க்கு 6 அணு முதல் ரூபா 12 வரை. விலை அதிகப் படுவதுபோல் மணிகள் சிறிதாக இருக்கும். 6 முகக்கண்டிகள் 33 உள்ளது; கண்டி 1-க்கு ரூபா 1 முதல் 10 வரை. 5 முகக்கண்டி 32 உள்ளது; கண்டி 1-க்கு அணு 10 முதல் ரூபா 10 வரை விலை அதிகப்படுவதுபோல், மணிகள் பெரிதாகஇருக்கும். சம்மதயில்லாதவை திரும்பப் பேற்றுக்கொள்ளப்படும்.

காசி வயிரவர் கயிறு.

முதல் தெய்ப்பர் 100-க்கு	3	0	0
2-வது நெம்பர் 100-க்கு	2	8	0
3-வது நெம்பர் 100-க்கு	0	6	0

குழந்தைகள்.

குழந்தைகள் வினையாடக்கூடிய பித்தளை வெண்கலத்தால் செய்த செம்பு, குடம் ரெண்டிமுதல் 32 சாமான்கள் அடங்கிய அழகும் கேள்வதியும் கணக்கம் யாபளாப்புமுள்ள அழகிய பாத்திரங்கள் 32 உள்ள சிறுசெட்டு 1-க்கு ரூபா 2, பெரியசெட்டு 1-க்கு ரூபா 4.

உடனே எழுதுகள்,

வெளிப்படு வேஷ்டிடிகள் :—சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிசீஸ், கோயம்புத்தூர் வேஷ்டிடிகள் மாதிரி சண்னகம்பி, குத்திராக்கம்பி, ஜரிகை கம்பி போட்டவை.

முழும். அகலம். ரூ. முதல். வரை.	முழும். அகலம். ரூ. முதல். வரை
6 2½ 7 "	9 8 3 12 "
6 3 10 "	12 9 3 14 "
7 2½ 8 "	12 10 3 15 "
7 3 10 "	14 10 3 15 "

விலாஸம் :— மாணேந்தர், பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

ஶ்ரீ பரமேஸ்வர திருவுருவப்படம்.

வர்ணத்துடன் போட்டோக்கிராப்பில்

எடுத்திருப்பதாகிய படம், சைவசமயிகளாகிய பக்தர்கள் ஒவ்வொருவர் வீடுகளிலும் மடம் சத்திரமுதலிய இடங்களிலும் வைத்துப் பூசிப்பதற்குமிக்கச்சிறங்கதென்பது தின்னம் இப்படம் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்டவிலாசத்திற்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். தீபாற்செலவு வேறு, படத்தின் அளவு $2\frac{1}{4} \times 20$, அங்குலம் உள் அளவு 17×13 , படம் 1-க்கு கிரயம் கூ. 0—12—0.

க. சுந்தரசேகர், பிள்ளை,

ஆர்டிஸ்டு & போட்டோக்ராப்பர், அருங்கவய்ப்புல், நீர்மூலைபோல்டு,
திருத்தகுப்புண்டி தாழூகா, தஞ்சைஞ்சூர் ஜில்லா.